

نحوه درخواست از یک مؤسسه خصوصی برای ارائه فناوری‌های کمکی

اوت ۲۰۱۵، نشریه شماره 5576.16 - Farsi

۱. چه قوانینی شامل مؤسسات خصوصی می‌شود؟

عموماً دو قانون فدرال و دو قانون ایالتی هستند که ممکن است مؤسسات خصوصی را به ارائه فناوری‌های کمکی به شما ملزم سازند. قوانین فدرال به شرح زیر است:

- «قانون آمریکایی‌های دچار معلولیت» (ADA, Americans with Disabilities Act)
- قسمت 504 از «قانون توانبخشی» (Rehabilitation Act) (قسمت 504)

قوانین ایالتی به شرح زیر است:

- قانون حقوق مدنی اونرو (Unruh Civil Rights Act) (قانون اونرو)؛ و
- قانون مدنی کالیفرنیا (California Civil Code)، قسمت 54

قوانین فدرال

۱. قسمت 504 از «قانون توانبخشی» (قسمت 504)

قسمت 504 تبعیض به واسطه معلولیت در برنامه‌ها و فعالیت‌هایی که توسط سازمان‌ها و نهادهای فدرال و سایر نهادهای دریافت کننده بودجه فدرال ارائه می‌گردد را ممنوع می‌داند. این شامل تأمین دسترسی مؤثر به برنامه‌های دولتی و ارائه اصلاحات منطقی در سیاست‌ها، رویه‌ها و شیوه‌ها، متناسب با نیازهای معلولان و به نحوی که برای دسترسی آنها به خدمات دولتی ضروری باشد، نیز می‌گردد.

۲. «قانون آمریکایی‌های دچار معلولیت» (ADA)

فصل III از ADA تبعیض به واسطه معلولیت در مراکز عمومی، که توسط بخش خصوصی اداره می‌شوند و به عموم مردم خدمات می‌دهند، را ممنوع می‌داند. این مفاد به گونه‌ای تفسیر شده که همان محافظت‌های موضوع قسمت 504 را تأمین نماید. مراکز عمومی عبارتند از مؤسسات

خصوصی که خدماتی را به عامه مردم ارائه می‌دهند از قبیل هتل‌ها، رستوران‌ها، تئاترها، تالارها، فروشگاه‌ها، بانک‌ها، شرکت‌های خدماتی، بیمارستان‌ها، مطب پزشکان، آژانس‌های حمل و نقل، موزه‌ها، باغ‌وحش‌ها، مدارس خصوصی، مراکز مراقبت‌های روزانه، و باشگاه‌های تندرستی.

قوانین ایالتی

قانون اونرو و قسمت 54 از قانون مدنی قوانین ایالتی کالیفرنیا هستند که مؤسسات خصوصی را از تبعیض علیه معلولان باز می‌دارند و راه‌حلهایی مختلف را برای مقابله با مصادیق تبعیض طبق ADA و قسمت 504 ارائه می‌دهند.

۱. قانون حقوق مدنی اونرو (قانون اونرو)

قانون اونرو تبعیض به واسطه معلولیت توسط هر مؤسسه‌ای را ممنوع می‌داند. مصادیق تخلف از قسمت 504 و ADA به منزله تخطی از قانون اونرو هم محسوب می‌شوند. قانون اونرو، قانون مدنی کالیفرنیا، قسمت‌های 51 و بعد از آن.

۲. قانون اشخاص معلول (Disabled Persons Act)، قانون مدنی کالیفرنیا، قسمت 54

قسمت 54 از قانون مدنی از حیث بهره‌مندی از خدمات و محصولات مؤسسات خصوصی، برای معلولان حقوقی مشابه با حقوق عامه مردم را پیش‌بینی کرده است. مصادیق تخلف از قسمت 504 و ADA به منزله تخطی از قسمت 54 قانون مدنی کالیفرنیا هم محسوب می‌شوند. قسمت 54 از قانون مدنی و قسمت‌های مرتبط با شامل مراکز پزشکی، کلیه وسایل حمل و نقل عمومی (هوایماها، قطارها، اتوبوس‌ها و غیره)، مراکز تلفن، پرورشگاه‌ها، مدارس خصوصی، مراکز اقامتی، مراکز خدمات عمومی، و سایر مکان‌هایی می‌شوند که عموم افراد جامعه به آنها دعوت می‌شوند. قانون اشخاص معلول، قانون مدنی کالیفرنیا، قسمت 54، و بعد از آن.

۲. از چه کسانی در برابر تبعیض از جانب مؤسسات خصوصی محافظت می‌گردد؟

طبق تعاریف معلولیت بر اساس قوانین فدرال و ایالتی، از اکثر افرادی که دچار یک اختلال جسمی یا ذهنی هستند که برای آنها محدودیت‌هایی را ایجاد می‌کند، محافظت خواهد شد. تعاریف معلولیت طبق قوانین فدرال و ایالتی در ذیل ارائه شده است.

قانون فدرال

فصل III از ADA از معلولان در برابر تبعیض توسط مؤسسات خصوصی محافظت می‌کند. بر اساس ADA، معلولیت یعنی:

۱. ابتلا به یک اختلال جسمی یا ذهنی که یک یا چند مورد از فعالیت‌های حیاتی عمده شما (مثل مراقبت‌های شخصی، انجام کارهای یدی، پیاده‌روی، دیدن، شنیدن، صحبت کردن، تنفس، یادگیری، یا کار) را مختل سازد.

الف. این شامل محدودیت‌های مربوط به کارکردهای بدنی عمده (مثل سیستم ایمنی، رشد طبیعی سلول‌ها، دستگاه گوارش، شکم، مثانه، مغز، دستگاه تنفسی، دستگاه گردش خون، غدد داخلی، و دستگاه تناسلی) می‌شود؛ یا

۲. داشتن سابقه چنین اختلالاتی (مثل اختلال در بهبودی)؛ یا

۳. تلقی شدن به عنوان فرد مبتلا به چنین اختلالاتی (مثل شخصی که دچار سوختگی شدید شده، اما مبتلا به هیچ اختلالی نیست).

42 قانون ایالات متحده (U.S.C., United States Code)، قسمت 12102(2)؛ 28 مجموعه مقررات فدرال (C.F.R., Code of Federal Regulations)، قسمت 36.104

قانون ایالتی

بر عکس قانون فدرال، قانون ایالتی فقط «محدودیت» در یکی از فعالیت‌های حیاتی عمده و نه «محدودیت شدید» در یکی از فعالیت‌های حیاتی عمده را لازمه معلول شناخته شدن می‌داند. قانون دولت کالیفرنیا (California Government Code)، قسمت 12926.1(d) و قانون دولت کالیفرنیا، قسمت‌های 12926(j)(1)(A) و (m)(1)(B)(i).

۳. این قوانین چه نوع تبعیض‌هایی را ممنوع می‌دانند؟

این قوانین تبعیض توسط مؤسسات خصوص علیه معلولان را ممنوع می‌دانند. این شامل اقداماتی است که با هدف یا نتیجه محرومیت معلولان از هر گونه حق، امتیاز، مزیت، یا فرصتی انجام می‌گیرد که افراد فاقد معلولیت از آنها برخوردار هستند. برخی از مصادیق این اقدامات به شرح زیر است:

۱. استفاده از معیارهای صلاحیتی که ممکن است به محرومیت معلولان واجد صلاحیت منجر گردد. 28 C.F.R. قسمت 36.301؛

۲. محروم کردن شما از بهره‌گیری کامل و برابر از کالاها یا خدمات یک مؤسسه خصوصی. این شامل عدم ارائه کمک‌ها، مزایا، و خدماتی می‌شود که به شما فرصت‌های برابر می‌دهند تا به نتایج یا مزایایی یکسان دست یابید، یا دستاوردهایی همانند دستاوردهای دانش‌آموزان فاقد معلولیت داشته باشید. 28 C.F.R. قسمت 36.201(a)؛

۳. ارائه مزایا یا خدماتی به شما که با آن مزایا و خدماتی که به سایرین ارائه می‌گردد تفاوت داشته باشد، مگر در مواردی که این امر برای ارائه مؤثر خدمات و مزایا به شما ضروری باشد. 28 C.F.R. قسمت 36.202(b)؛

۴. قصور در ارائه خدمات، برنامه‌ها و فعالیت‌ها در بهترین شرایط متناسب با نیازهای شما. 28 C.F.R. قسمت 36.203؛

۵. استفاده از روش‌ها و معیارهای ارائه که موجب محرومیت شما از دسترسی به برنامه‌ها و فعالیت‌های عمومی گردد. 28 C.F.R. قسمت 36.204؛

۶. نهادینه کردن تبعیض به واسطه ارائه کمک قابل ملاحظه به هر مؤسسه‌ای که مرتکب تبعیض به دلیل معلولیت می‌گردد. 28 C.F.R. قسمت 36.204؛ و

۷. انتقام‌جویی علیه شما به دلیل تلاش برای احقاق حقوقتان. 28 C.F.R. قسمت 36.206.

۴. یک مؤسسه خصوص چه زمانی موظف به تأمین فناوری‌های کمکی برای من است؟

یک مؤسسه خصوصی باید آن دسته از فناوری‌های کمکی که به شما کمک می‌کنند تا در خدمات یا فعالیت‌های آن شرکت کنید را برای شما تأمین نماید، به شرطی که فناوری‌های مربوطه: (1) یک «وسیله یا خدمت کمکی» باشد که برای برقراری ارتباط مؤثر به شما کمک کند؛ یا (2) یک تغییر منطقی در سیاست‌ها، رویه‌ها یا شیوه‌های مؤسسه محسوب گردد، مگر آن که آن تغییر بار مالی بی‌موردی را به مؤسسه تحمیل کند یا موجب تغییری اساسی در برنامه عمومی گردد. 28 C.F.R. قسمت 36.303. همچنین، مؤسسات خصوصی باید کمک‌ها یا خدمات کمکی را زمانی ارائه دهند که برای تضمین برخورداری معلولان از فرصت‌های برابر جهت بهره‌گیری از کالاها و خدمات آنها ضروری باشد. به هر حال، اگر فناوری کمکی یک «دستگاه شخصی» باشد که شما خارج از مؤسسه از آن استفاده کنید، مؤسسه خصوصی ملزم به تأمین آن نخواهد بود.¹

وسایل و خدمات کمکی

مؤسسات خصوصی باید «وسایل و خدمات کمکی» مناسب را برای معلولان واجد صلاحیت تأمین کنند تا آنها بتوانند هنگام درخواست برای یک برنامه عمومی یا شرکت در آن، به نحوی مؤثر ارتباط برقرار نمایند. 42 U.S.C. قسمت 12182(b)(2)(iii), 28 C.F.R. قسمت 36.303.

نمونه‌هایی از وسایل و خدمات کمکی عبارتند از:

۱. مترجمین شفاهی زبده، منشی‌های مخصوص یادداشت‌برداری، خدمات ترانویسی، مطالب کتبی، مبادله یادداشت‌ها، آمپلی‌فایرهای ویژه گوشی تلفن، دستگاه‌های کمک شنوایی؛ تلفن‌های سازگار با سمعک، زیرنویس باز و بسته، دستگاه‌های مخابراتی، صفحه نمایش‌های متون تصویری، و غیره؛

۲. منشی‌های مخصوص خواندن، متون ضبط شده، فایل‌های صوتی، مطالب به خط بریل، مطالب با چاپ درشت، و غیره؛

۳. دریافت یا سازگارسازی تجهیزات یا دستگاه‌ها؛ و

¹ برای کسب اطلاعات بیشتر، رجوع کنید به وبسایت وزارت دادگستری ایالات متحده (U.S. Department of Justice)، ارتباط مؤثر (Effective Communication)، به نشانی <http://www.ada.gov/effective-comm.htm>

۴. سایر خدمات و اقدامات مشابه.

برخی از فناوری‌هایی که ممکن است بر اساس این قسمت واجد شرایط شناخته شوند عبارتند از نرم‌افزار JAWS ویژه خواندن صفحه، ZoomText، نرم‌افزار تشخیص صدای Dragon Naturally Speaking، و نرم‌افزار ترانویسی آنی صدا (CART, Captioned Audio Realtime Transcription). این می‌تواند شامل برخی دیگر از فناوری‌ها جهت کمک به برقراری ارتباط باشد.

در تعیین اینکه وسایل و خدمات کمکی لازم است، یک مؤسسه خصوصی باید در درجه نخست درخواست شخص را مورد بررسی قرار دهد. مؤسسه باید وسایل و خدمات کمکی را به فرمت‌هایی قابل دسترسی، به موقع، و به نحوی ارائه دهد که از حریم خصوصی و استقلال فرد معلول محافظت گردد.

آن دسته از مؤسسات خصوصی که از طریق تلفن با عامه مردم ارتباط برقرار می‌کنند باید سیستم‌های مخابراتی لازم را برای ارتباط با افراد دچار معلولیت‌های شنیداری یا گفتاری فراهم سازند. 28 C.F.R. قسمت 36.303. اینها می‌تواند شامل TTY (تلفن متنی)، رله ویدیویی راه دور، VIR (ترجمه شفاهی ویدیویی از راه دور)، تلفن‌های تصویری و دستگاه‌های مشابه باشد.

همچنین، مؤسسات خصوصی باید کمک‌ها یا خدمات کمکی را زمانی ارائه دهند که برای تضمین برخورداری معلولان از فرصت‌های برابر جهت بهره‌گیری از کالاها و خدمات آنها ضروری باشد. 42 U.S.C. قسمت (iii)(2)(b)(12182). این می‌تواند شامل ارائه مطالب به فرمت‌های جایگزین مثل فرمت الکترونیکی یا بریل، ارائه نرم‌افزارهایی مثل Zoom-Text یا نرم‌افزار JAWS ویژه خواندن صفحه روی رایانه‌های عمومی، یا ارائه سایر فناوری‌ها برای کمک به برقراری ارتباط باشد. ارائه فناوری‌های کمکی یکی از روش‌هایی است که مؤسسات خصوصی از طریق آن می‌توانند به شما کمک کنند.

تغییرات منطقی

در مواردی که برای تأمین خدمات برابر برای معلولان لازم باشد، مؤسسات خصوصی باید در سیاست‌ها، رویه‌ها و شیوه‌های خود تغییراتی منطقی ایجاد کنند. 28 C.F.R. قسمت 36.302.

شخص معلول مسئولیت دارد که یک تغییر منطقی را درخواست کند، و ممکن است ملزم به ارائه مدارک پزشکی گردد که نشان دهند فرد به واسطه معلولیت خود به آن تغییر نیاز دارد. لازم نیست در مدارک پزشکی مذکور ماهیت معلولیت ذکر شود. فقط باید به محدودیت‌های ناشی از معلولیت اشاره گردد و، در صورت امکان، تغییرات منطقی یا دستگاه‌های کمکی پیشنهاد شود که می‌توانند در فراهم نمودن دسترسی به خدمات مفید باشند. اگر با تغییر منطقی موافقت گردد، مؤسسه خصوصی مربوطه باید هزینه آن را بپردازد.

۵. چگونه می‌توانم فناوری‌های کمکی را از یک مؤسسه خصوصی درخواست کنم؟

توصیه می‌کنیم کتباً برای فناوری‌های کمکی درخواست بدهید، و موارد زیر را شرح دهید: (1) اینکه شما یک شخص معلول هستید (گرچه لازم نیست ماهیت معلولیت خود را افشا کنید؛ (2) روش‌هایی که معلولیت شما بر توانایی‌تان برای بهره‌مندی از خدمات یا محصولات مؤسسه تأثیر می‌گذارد؛ (3) امکانات

خاصی که نیاز دارید، شامل فناوری‌های کمکی؛ و 4) تاریخی که می‌خواهید به درخواست شما پاسخ داده شود.

۶. آیا باید شواهد معلولیت خود را ارائه دهم تا بتوانم فناوری‌های کمکی را از یک مؤسسه خصوصی دریافت کنم؟

ممکن است برای اثبات اینکه دچار معلولیت هستید، لازم باشد مدارکی را ارائه دهید؛ اما مجبور نیستید نام و ماهیت معلولیت خود را ذکر کنید. بنابراین فقط محدودیت‌هایی را شرح دهید که به واسطه معلولیت برایتان ایجاد می‌شود. اگر نیاز به فناوری‌های کمکی واضح نباشد، ممکن است ارائه این اطلاعات ضروری باشد، چون مؤسسات خصوصی فقط موظف به ایجاد تغییرات و ارائه وسایل و خدمات کمکی برای معلولیت‌های شناخته شده هستند. اگر معلولیت شما واضح نباشد یا اگر مؤسسه خصوصی نتواند به دلیل آنکه فقط از طریق تلفن با شما ارتباط برقرار می‌کند، معلولیت شما را تأیید نماید، می‌تواند از شما درخواست کند که مدارکی را دل بر معلولیت خود و نیاز به تغییرات و وسایل کمکی ارائه دهید. برای اثبات اینکه شما حق دارید از تغییراتی منطقی برخوردار شوید، شاید لازم باشد از یک پزشک یا متخصص دیگر، که با شما و معلولیت‌تان و نیز تغییرات منطقی یا امکانات مورد نیاز شما آشنا است، یک معرفی‌نامه بگیرید.

۷. چه نوع فناوری‌های کمکی را می‌توانم از یک مؤسسه خصوصی دریافت کنم؟

فناوری‌های کمکی شامل تجهیزات، سیستم‌ها، یا خدماتی است که در دسترسی به خدمات مؤسسه به شما کمک می‌کنند. اینها طبق قانون اغلب وسایل و خدمات کمک نامیده می‌شوند. نمونه‌هایی از فناوری‌های کمکی عبارتند از رمپ‌های ویژه معلولان، آمپلی‌فایرها، زیرنویس‌های باز و بسته، دستگاه‌های کمک شنوایی، صفحه‌های نمایش متن ویدیویی، و سیستم‌های ارتباطی جایگزین.

مؤسسات خصوصی موظف نیستند خدمات تجویز شده فردی یا سایر دستگاه‌هایی که ماهیتی شخصی دارند، مثل صندلی چرخدار، تجهیزات پزشکی بادوام، سمعک، یا دستگاه‌های مربوط به اندام‌های مصنوعی، را ارائه دهند. البته استثنائاتی برای این قانون وجود دارد؛ به عنوان مثال، مؤسسه‌ای که در یک مرکز گردهمایی یا کنفرانسی را برگزار می‌کند ممکن است ملزم به ارائه دستگاه‌های کمک شنوایی برای افراد کم‌شنوا باشد.

یافتن امکانات، فناوری‌ها یا دستگاه‌های مناسب برای کمک به شما جهت بهره‌گیری برابر از خدمات و کالاهای یک مؤسسه خصوصی باید متضمن تعامل بین شما و مؤسسه خصوصی باشد، تا طی آن بتوانید درباره گزینه‌های مختلف تبادل نظر کنید. درخواست شما باید مورد بررسی اولیه قرار بگیرد، اما در نهایت مؤسسه خصوصی می‌تواند از بین گزینه‌های مختلف یکی را انتخاب کند، مشروط به اینکه نتیجه در تأمین دسترسی مؤثر باشد.

۸. در چه مواردی مؤسسه خصوصی ملزم به ارائه فناوری‌های کمک نیست؟

قانون فدرال

بر اساس ADA، در مواردی که فناوری‌های کمکی اساساً ماهیت یک مؤسسه خصوصی را تغییر می‌دهند، یا بار مالی بی‌موردی را به مؤسسه تحمیل می‌کنند، آن مؤسسه ملزم به ارائه چنین فناوری‌هایی

نیست. منظور از تغییر اساسی تغییری است که به قدری چشمگیر باشد که موجب تغییر ماهیت اصلی کالاها، خدمات، امکانات، امتیازات، و مزایای مؤسسه خصوصی شود. چنین موقعیت‌هایی به ندرت پیش می‌آید. منظور از بار مالی بی‌مورد، هزینه‌هایی است که به مؤسسه خصوصی تحمیل می‌گردد. این امر با در نظر گرفتن منابع مؤسسه خصوصی و تأثیر امکانات پیشنهادی بر منابع، عملیات، و ایمنی مؤسسه خصوصی تعیین می‌شود. 28 C.F.R. قسمت 36.104. همچنین، اگر شخص معلول یا فناوری کمکی مورد نیاز وی تهدیدی مستقیم برای ایمنی و سلامت دیگران محسوب گردد، مؤسسات خصوصی ملزم به تأمین این گونه فناوری‌ها نخواهند بود. 28 C.F.R. قسمت 36.208.

اگر یک مؤسسه خصوصی به این نتیجه برسد که تأمین امکاناتی خاص اساساً موجب تغییر ماهیت فعالیت‌های تجاری آن می‌شود، بار مالی بی‌موردی را به آن تحمیل می‌کند، یا تهدیدی مستقیم برای دیگران محسوب می‌شود، باید، در صورت امکان، جایگزینی را برای فناوری‌های کمکی مورد نیاز شما ارائه دهد یا تغییرات منطقی را انجام دهد به نحوی که این جایگزین یا تغییرات موجب تغییر ماهیت فعالیت‌های تجاری مؤسسه خصوصی نشود، بار مالی بی‌موردی را به آن تحمیل نکند، یا تهدیدی مستقیم برای دیگران محسوب نشود.

قانون ایالتی

بر اساس قانون ایالتی، قسمت 54 و قانون اونرو به طور اخص شامل دفاعیه‌هایی در برابر بار مالی بی‌مورد یا تغییر اساسی ماهیت نیستند. هر گونه تخطی از ADA به منزله تخطی از قانون ایالتی هم خواهد بود، چون شمول قانون ایالتی بیشتر از شمول ADA است.

۹. آیا یک مؤسسه خصوصی می‌تواند در ازای تأمین فناوری‌های کمکی، هزینه‌ای را از من مطالبه کند؟

خیر. یک مؤسسه خصوصی نمی‌تواند برای پوشش دادن هزینه‌های وسایل کمکی یا تغییرات منطقی در سیاست‌ها، رویه‌ها و شیوه‌های خود، هیچ هزینه اضافی را به یک شخص معلول یا گروهی از معلولان تحمیل کند. 28 C.F.R. قسمت 36.301.

۱۰. اگر یک مؤسسه خصوصی درخواست من برای فناوری‌های کمکی را رد کند، چه اقداماتی می‌توانم انجام دهم؟

اگر یک شرکت خصوصی فناوری‌های کمکی را به شما ارائه ندهد، عموماً می‌توانید سه اقدام را انجام دهید: یک شکایت اجرایی را به (به واسطه تخلفات از قانون فدرال) به وزارت دادگستری ایالات متحده (United States Department of Justice) تسلیم کنید، یک شکایت اجرایی را (به واسطه تخلف از قوانین ایالتی) به «اداره استخدام و مسکن عادلانه کالیفرنیا»

(California Department of Fair Employment and Housing) تسلیم کنید، یا یک شکایت خصوصی را تسلیم نمایید. یک شکایت اجرایی همانند یک شکایت خصوصی نیست. می‌توانید شکایات اجرایی یا خصوصی را بدون کمک گرفتن از یک وکیل هم تسلیم کنید؛ اما توصیه می‌شود که قبل از تسلیم شکایت، با یک وکیل تماس بگیرید، به ویژه با در نظر گرفتن محدودیت‌های زمانی تسلیم شکایت.

موارد تخلف از قانون فدرال - شکایت اجرایی

برای طرح شکایت علیه یک مؤسسه خصوصی به واسطه تخطی آن مؤسسه از ADA یا قسمت 504، می‌توانید شکایت خود را به وزارت دادگستری ایالات متحده تسلیم نمایید. می‌توانید شکایت خود را از طریق پست یا فکس به شرح زیر تسلیم نمایید:

۱. نامه‌ای را به نشانی زیر پست کنید:

U.S. Department of Justice
950 Pennsylvania Avenue, NW
Civil Rights Division
Disability Rights Section – 1425 NYAV
Washington, D.C. 20530

۲. نامه‌ای را به شماره زیر فکس کنید: (202) 307-1197

اطلاعات تکمیلی درباره تسلیم شکایات ADA به وزارت دادگستری، از جمله نوع اطلاعاتی که باید در شکایت خود بگنجانید و مهلتی که برای تسلیم شکایت دارید، در وبسایت وزارت دادگستری موجود است: http://www.ada.gov/fact_on_complaint.htm

موارد تخلف از قانون ایالتی - شکایت اجرایی

می‌توانید با تسلیم یک شکایت به «اداره استخدام و مسکن عادلانه کالیفرنیا» (DFEH, California Department of Fair Employment and Housing)، ادعای خود را بر اساس قانون اونرو یا قسمت 54 مطرح کنید. باید شکایت DFEH خود را ظرف یک سال از تاریخ ارتکاب اقدام تبعیض‌آمیز تسلیم کنید. می‌توانید شکایت خود را از طریق اینترنت، تلفن، یا پست به شرح زیر تسلیم نمایید:

۱. از سیستم آنلاین DFEH به نشانی <http://houdiniesq.net/dfeh/intake> استفاده کنید.

۲. از طریق شماره 884-1684 (800) با مرکز ارتباط DFEH تماس بگیرید. اگر دچار اختلالات شنیداری هستید، می‌توانید از طریق شماره 884-1684 (800) یا TTY به شماره 700-2320 (800) تماس بگیرید.

۳. یک فرم اعلام پیش از شکایت را درخواست کنید یا آن را به صورت آنلاین از طریق نشانی <http://www.dfeh.ca.gov/res/docs/PCI/Pre%20Complaint%20Inquiry%20-%20DPA.pdf> دریافت نمایید و بعد از تکمیل، آن را به یکی از دفاتر DFEH پست کنید.

۴. فرم استعلام پیش از شکایت را به نشانی contact.center@dfeh.ca.gov بفرستید.

اطلاعات تکمیلی درباره تسلیم شکایات DFEH، از جمله نوع اطلاعاتی که باید در شکایت خود بگجانید و مهلتی که برای تسلیم شکایت دارید، در نشانی http://www.dfeh.ca.gov/Complaints_ComplaintProcess.htm موجود است:

تسلیم یک شکایت خصوصی

شما ملزم به تسلیم شکایت به هیچ یکی از سازمان‌های فوق‌الذکر نیستید. می‌توانید بلافاصله یک شکایت خصوصی را تسلیم کنید. بر اساس قوانین ایالتی و فدرال، شکایات خصوصی باید ظرف دو سال از تاریخ ارتکاب اقدامات تبعیض‌آمیز به دادگاه تسلیم شود.

بودجه Disability Rights California از چندین منبع تأمین می‌گردد؛ برای مشاهده فهرست کامل تأمین‌کنندگان بودجه این اداره، به نشانی <http://www.disabilityrightsca.org/Documents/ListofGrantsAndContracts.html> مراجعه فرمایید.

۱۱. برخی از منابع موجود چیست؟

منابع

۱. http://www.dds.ca.gov/AT/at_network.cfm شبکه فناوری‌های کمکی کالیفرنیا (California Assistive Technology Network) - اداره توانبخشی (DOR, Department of Rehabilitation) به همراه کاربران فناوری‌های کمکی (AT, Assistive Technology)، ارائه دهندگان فناوری‌های کمکی و سازمان‌های ایالتی، در جهت هماهنگ کردن اقدامات و تلاش‌های ایالت کالیفرنیا به منظور گسترش و بهبود دسترسی به فناوری‌های کمکی بر اساس قانون فناوری‌های کمکی مصوب ۱۹۹۳ (Tech Act of ۱۹۹۳) فعالیت می‌کند. رسالت اولیه شبکه AT به شرح زیر است:

ا. کاهش موانعی که افراد معلول اغلب در دریافت AT با آنها مواجه می‌شوند.

ب. افزایش آگاهی‌های عمومی از آنچه AT می‌تواند برای معلولان انجام دهد.

ت. ارائه راهبردهایی برای کاهش موانع کاری در بین نهادهای ایالتی و سایر سازمان‌های کمک‌کننده.

شبکه AT دارای یک پایگاه داده‌ای متشکل از منابع و ارائه دهندگان AT در کالیفرنیا است، و می‌تواند در یافتن منابع AT برای معلولیت‌های خاص کمک کند. ارجاعات به گروه‌هایی که راهنمایی‌هایی را درباره AT می‌دهند و نیز به منابع بالقوه تأمین بودجه AT انجام می‌شود.

۲. مراکز زندگی مستقل کالیفرنیا (California Independent Living Centers) برای مشاهده فهرستی از مراکز زندگی مستقل بر حسب کانتی، رجوع کنید به: <http://www.rehab.cahwnet.gov/ILS/ILC-List.html>

۳. www.Askjan.org – گرچه این وبسایت دولت فدرال برای موقعیت‌های اشتغال طراحی شده است، حاوی اطلاعاتی مفید درباره منابع فناوری‌های کمکی نیز می‌باشد.

بودجه *Disability Rights California* از چندین منبع تأمین می‌گردد؛ برای مشاهده فهرست کامل تأمین‌کنندگان بودجه این اداره، به نشانی <http://www.disabilityrightsca.org/Documents/ListofGrantsAndContracts.html> مراجعه فرمایید.